

TER HERINNERING AAN JANNIE VAN ZANEN-DELVER, 1936 - 2001

Op woensdag 7 november l.l. namen wij afscheid van Jannetje van Zanen-Delver, voor velen in de Nederlandse Mycologische Vereniging en de Amsterdamse KNNV-afdeling bekend als Jannie. Tijdens de bijeenkomst in het crematorium Schagen vertelde Ger van Zanen over haar leven, dat begon op 1 mei in Edam, en na een maandenlange ziekteperiode eindigde in Amsterdam, op 1 november 2001. Zij vond een levenstaak in het onderwijs, maar combineerde dat met haar grote liefde voor de natuur. Zij bereisde, samen met Ger, vele delen van Europa, vaak in KNNV-verband, en later ook met de NMV, tijdens talrijke buitenlandse werkweken. Na vele verre reizen bleef voor haar nog één grote wens over, en dat was een reis naar Ierland. Die wens kwam in het jaar 2000 in vervulling, maar het zou haar laatste grote reis worden. Zij heeft er volledig van kunnen genieten. Toen er plannen gemaakt werden voor een reis in 2001 openbaarde zich de ziekte, die haar noodlottig zou worden. Jannie deelde met Ger de passie voor paddestoelen. Velen van ons zullen zich haar herinneren, als zij tijdens werkweken en werkgroepavonden bezig was om de bijzondere vondsten van die dag vast te leggen in prachtige tekeningen en aquarellen.

Tijdens de afscheidsplechtigheid in Schagen sprak Atte van den Berg namens de aanwezige mycologen woorden van waardering en van dank. De laatste jaren ging zij niet meer vaak mee op excursie, maar maakte het, op de achtergrond voor Ger wel mogelijk om zijn centrale rol in de werkgroep Mycologisch Onderzoek IJsselmeerpolders te blijven vervullen. Maar er was veel meer! Jannie was vaak heel duidelijk aanwezig tijdens bijeenkomsten van KNNV en NMV en toonde zich ook altijd betrokken bij het persoonlijke wedervaren van de vele vrienden die zij zich in deze verenigingen wist te verwerven.

Tijdens haar ziekte nam Jannie van haar vrienden afscheid door hen fraaie eigengemaakte kaarten te sturen met woorden van dank en woorden van berusting. Want zij wist al spoedig dat zij niet meer beter zou worden, en aanvaardde het onvermijdelijke. Naast de natuurstudie was Jannie ook een fervente volksdanseres, en was lange tijd actief als zilversmit. Veel stoffelijke blijken van haar creativiteit zullen er mede voor zorgen dat wij Jannie niet licht zullen vergeten. Wij wensen Ger toe dat hij dit verlies zal kunnen dragen en na een jaar van grote zorgen de draad weer spoedig helemaal zal kunnen oppakken. Maar Jannie zal, ook tijdens de excursies in de Flevopolders, nog lang over zijn, en over onze schouders mee blijven kijken.